

N2016/02157/RS Ändring av jaktförordningen och förordningen om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet

Svenska Rovdjursföreningen har beretts möjlighet att lämna synpunkter på rubricerade remiss och vill härmed framföra följande:

I vårt svar på remissen

”Överprövning av beslut om skyddsjakt och licensjakt för vissa rovdjur” (dnr. N2015/07181) uttryckte vi vår tillfredsställelse över att utredaren lade förslag som kan säkra att Sverige lever

upp till de konventioner som syftar till att garantera en rättssäker ordning, bl.a.

Århuskonventionen. Vi kan nu konstatera att regeringen har för avsikt att genomföra stora delar av ovan nämnda utrednings förslag, vilket vi anser vara nödvändigt.

I rubricerade promemoria föreslås:

”Ett överklagande av länsstyrelsens och Naturvårdsverkets beslut om jakt efter björn, varg, järv, lo och kungsörn ska tas upp av Förvaltningsrätten i Luleå.”

I denna sak lämnade utredningen N2015/07181 ett mycket välmotiverat förslag. I den utredningen föreslogs att förvaltningsrätten i Stockholm ska vara instans för överklaganden i dessa ärenden. De motiv som anges för att föreslå att förvaltningsrätten i Luleå ska vara pröva dessa överklagande är mycket svaga och känns konstruerade eftersom förvaltningsrätten i Luleå inte har större erfarenhet av dessa ärenden än förvaltningsrätten i Stockholm.

Vi anser att utredningens förslag vad gäller vilken förvaltningsrätt som ska pröva överklagande i dessa ärenden genomförs. Vi anser att det är förvaltningsrätten i Stockholm som ska pröva dessa överklaganden. Som en följd av detta kommer kammarrätten i Stockholm att pröva överklaganden av förvaltningsrättens domar i dessa ärenden.

I promemorian föreslås vidare:

”Beslut om jakt efter en art som skyddas av art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Naturvårdsverket ska inte längre vara en instans i överprövningskedjan.”

Detta är en helt självklar konsekvens av föreslagen ändring i jaktförordningen varför Svenska Rovdjursföreningen inte har något att invända mot detta förslag.

Ytterligare ett förslag är:

”Beslut om licensjakt efter varg får som huvudregel fattas senast den 15 september. De år som Naturvårdverket ska fastställa miniminivåer för förekomst av varg får beslut om licensjakt fattas senast den 1 oktober.”

Som Svenska Rovdjursföreningen många gånger framhållit strider licensjakten på varg mot art- och habitatdirektivet. Den åtgärd som behövs för att undvika utdragna domstolsprocesser är inte att tidigarelägga besluten om licensjakt, utan att ta bort vargen ur 23 c § jaktförordningen. Vi är besvikna över att regeringen nu istället överväger att ytterligare tillmötesgå jaktintresset genom att tvinga fram tidigare beslut och därmed en ökad risk att licensjakt kan komma att genomföras. Vi uppfattar detta som en provokation mot den svenska miljö- och naturvårdsopinionen, och även mot EU-kommissionen. En positiv effekt kan möjligen vara om det påskyndar att EU-kommissionen äntligen tar den svenska licensjakten på varg till EU-domstolen, men i övrigt ser vi ingen väsentlig fördel med förslaget.

Vi ser dock positivt på att regeringen i och med denna förändring vidtar åtgärder för att överklagandeprocessen i domstolarna ska ske skyndsamt.

För Svenska Rovdjursföreningen

Kenth Nauc ler
Ordförande